

Várgesztes a tatabányai járásban

Megjelent a kormány.hu oldalon a járási rendszer tervezete. Az új közigazgatási egységbe a tatabányai járásba 89207 főt soroltak, ez tíz települést jelent: Gyermely, Héreg, Környe, Szárliget, Szomor, Tarján, Tatabánya, Várgesztes, Vértessomló és Vértesszőlős. Országosan 168 járás, Budapesten pedig hét úgynevezett körzet létrehozását tervezik.

A kormányhivatalok járási hivatalainak legfontosabb feladata a megyei szintnél alacsonyabb szinten intézendő államigazgatási feladatok ellátása

lesz, minden magyarországi állampolgár számára elérhető közelségben és magas minőségben. A járások és járási (körzeti) kormányhivatalok a fővárosi és megyei kormányhivatalok szervezeti egységeiként kezdenek meg működésüket 2013. január 1-jével.

Az Országgyűlés elé várhatóan 2012 februárjában kerül a törvényjavaslat, a járási székhelyeket és illetékességi területet meghatározó Kormányrendeletet pedig várhatóan június végén fogadja el a Kormány. A járások kialakítása kapcsán

az a cél, hogy települések „jól érezzék magukat” ott, ahová beosztják őket, de ha ez mégsem így alakul, lehetőség lesz a járásváltásra.

A járások kialakításánál érvényesíteni kívánt legfőbb cél a területi államigazgatás újjászervezése kiemelkedő elemének megvalósítása, az államigazgatás jelenleg körzeti, helyi szinten működő szerveinek járási szintű integrálása, az önkormányzat és államigazgatási feladat- és hatáskörök szétválasztása, az identitásra, a közösségépítésre, a településszer-

kezeti adottságokra és a szakmai teljesítőképességre alapozott, hosszú távon stabil járás létrehozása.

Ennek alapján a járási kormányhivatalokhoz kerülnek a jegyző - kivételesen a polgármester, illetve a polgármesteri hivatal ügyintézője - hatáskörébe tartozó államigazgatási, valamint a megyei kormányhivatalok szakigazgatási szervei kistérségi kirendeltségeinek, ügyfélszolgálatainak, irodáinak feladat- és hatáskörébe tartozó ügyek.

Kábítószerültetvény a határban

Várgesztes határánál találtak rá a tatabányai nyomozók a kiterjedt vadkenderültetvényre. A rendőrök egy falopás kapcsán jutottak el a faházig, ahol jelentős mennyiségű cannabist, a magoktól a kifejlett, „szüretelésre” alkalmas növényig, foglaltak le. Az „ültetvényest” elfogták és őrizetbe vették.

Falopás miatt tett feljelentést egy várgesztesi erdész, így bukott le a drogtermesztő. A rendőröknek olyan információ jutott a birtokukba, hogy a fatolvaj egy a falu határánál lévő tanya tulajdonosa lehet, ezért elsőként őt ellenőrizték. A kis faházhoz mentek, melynek udvarán egy nagy értékű gépjármű parkolt. A környékbeliek elmondása szerint tulajdonosa naponta látogatta a házikót, ugyanakkor a kisház állapotán nem látszott a mindennapos törődés. A nyomozók már ekkor tudták, hogy nem fatolvajt kell itt keresni.

A házkutatás során a házban és az ahhoz tartozó két pincében jelentős mennyiségű cannabist találtak a rendőrök. Közel 400 tő vadkendert foglaltak le a palántától a kifejlett növényig. A házban található hűtőszekrényben az utánpótlás is biztosított volt. Egy dobozkában több maréknyi mag várta, hogy elültessék. A tűzhely sem volt üres. Közel 1 kg-nyi szárított, fogyasztásra alkalmas „fű” került elő. A kábítószertermesztéssel a ház tulajdonosát, egy 50 éves tatabányai férfit gyanúsít a rendőrség.

A Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány a szociálisan hátrányos helyzetű személyek részére üdülésük, pihenésük, rekreációjuk elősegítése érdekében pályázatot hirdet meg négy kategóriában. Az alapítvány támogatására nyugdíjasok, nagycsaládosok, fogyatékkal élő, valamint szociális, gyermekvédelmi és gyermekjóléti intézmények munkavállalói pályázhatnak február 29-éig.

PÁLYÁZAT NYUGDÍJASOK RÉSZÉRE

Azon belföldi illetőségű, 60. életévét betöltött személy pályázhat, aki öregségi nyugellátásban részesül. A pályázat elbírálásánál előnyt élvez az, akinek havi teljes összegű ellátása nem haladja meg a 85000 Ft-ot, és más adóköteles jövedelemmel nem rendelkezik. A pályázat esetén az Alapítvány 40000 Ft értékű üdülési szolgáltatást biztosít, 10000 Ft önrész megfizetése mellett.

NAGYCSALÁDOSOK RÉSZÉRE

Azon belföldi illetőségű magánszemély pályázhat, aki munkavállalónak minősül és a pályázat beadását megelőző hónapban teljes munkaidős munkaviszonyon rendelkezik, valamint akinek a családjában a pályázat beadását megelőző hónapban az egy főre jutó jövedelem a nettó 100000 Ft-ot nem haladta meg, továbbá három vagy több – 18. életévüket a pályázat benyújtásának napjáig be nem töltött – gyermeket nevel saját háztartásában, akik után jogosultak családi pótlékra, valamint aki az adatokat munkáltatói igazolással igazolni tudja.

A pályázó szülő (munkavállaló) részére 40000 Ft értékű üdülési szolgáltatást biztosít az Alapítvány 10000 Ft önrész megfizetése mellett. A kérelmezővel együtt igénylő 18 év alatti gyermekek részére az Alapítvány gyermekenként 20000 Ft értékű üdülési szolgáltatást biztosít, 5000 Ft önrész megfizetése esetén.

további részletek: www.vargesztes.hu

GESZTESI KRÓNKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J. u. 47. • Felelős kiadó: Menoni Gabriella polgármester • Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi, e-mail: salamongy@t-email.hu • 20/9611-833 • Hirdetésfelvétel: 20/9611-833 • Lapzártá: minden hónap 8. napja.

Megjelenik havonta 230 példányban. • Készül: Sollers nyomda - Tata, felelős vezető Belec Zsolt - 12/124/2011.

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közzölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

Az összefogás sikere

A „Molnár tanítóra emlékezünk”

centenáriumi ünnepség felidézésére, értékelésre gyűltek össze a várgesztesi Hagyományörző Nyugdíjas Klub tagjai, a képviselők, az ünnepség szervezői és szereplői, s a Hartdégen Ákos által készített film levetítése után egybehangzóan azt fogalmazták meg: a decemberi rendezvény üzenete, hogy összefogással nagyszabású, szép tettekre képesek. Menoni Gabriella polgármester elérékenyülten kezdte az ünnepség értékelését, hiszen – mint mondta – maga is pedagógus, s nem tudja, hogy hány szakmabelire fog ugyanígy emlékezni az utókor sok-sok év múlva. A polgármester kiváltképp a gesztesi pedagógusoknak kívánta, hogy a fiatalabb generációk majd emlékezzenek rájuk, hiszen ők vették át Molnár tanító stafétáját.

Két nagy dolgot értettem meg ezen a napon és ebben a folyamatban. Ahhoz, hogy a jövő

nemzedéke számára legyen hagyatékunk, ahhoz nekünk bizony nyomot kell hagynunk. A várgesztesi történelmet mi írjuk magunk, s ahhoz, hogy az utókor tudja, mit tettünk, nem csak megélnünk kell, hanem dokumentálni is. A másik, amit megérttem a rendezvény után megfogalmazott véleményekből, az így szólt: ezt várjuk tőletek, a falu vezetésétől. Az összefogást és azokat a rendezvényeket, amelyek szeretetet sugároznak – mondta Menoni Gabriella, hozzátéve, hogy az elvárást megjegyezte, s be is fogja tartani. Schalkhammer Ferenc, a nyugdíjas klub elnöke is az összefogást hangsúlyozta a rendezvény értékelésekor, hiszen valamennyien egyként mozdultak, s szívvel, lélekkel vették ki részüket a nemes feladatokból úgy, hogy abból talán más falubeliek nem érzékelték semmit. Az elnök a számos segítő közül Tar József személyét emelte ki, aki fáradhatatlanul,

mérnöki precizitással ténykedett, rendezte a termet. Az elnök valamennyiüknek köszönetét fejezte ki, s hogy a rendkívül sikeres centenáriumi ünnepség emléke évtizedek múltán se merüljön a feledés homályába, Menoni Gabriella 31 személynek nyújtotta át emléklap, illetve elismerő oklevél kíséretében a rendezvényről készített emlék DVD-t.

Várgesztes Község Önkormányzata Emléklapot és emlék DVD-t adományozott abból az alkalomból, hogy a „Molnár tanítóra emlékezünk” rendezvényen részt vett az 52 évvel ezelőtt megszületett „Nagy-mama” színjátszó csoport nagysikerű előadásában, felidézve a Molnár tanítótól megtanult énekeket Hartdégen Ferencnek, Hartdégen Ignácnak, Hartdégen Katalinnak, Kluber Juliannának, Kluber Mihálynak, Máhli Máriaának, Ménesi Györgynek, Mózer Teréziának, Pable Katalinnak, Pillmann Já-

nosnak, Pillmann Katalinnak, Pillmann Lujzának és Pillmann Máriaának.

Várgesztes Község Önkormányzata Elismerő Oklevelet és emlék DVD-t adományozott abból az alkalomból, hogy a „Molnár tanítóra emlékezünk” rendezvény szervezésében és magas színvonalú megvalósításában részt vett, ezzel is újabb bizonyítékát adva, hogy összefogással, közös akarattal milyen eredményesen lehet munkálkodni Várgesztes fel-emelkedésén Almási Istvánnak, Dilong Sándornak, Dilong Sándornénak, Eck Antalnak, Geiszt Róbertnek, Halagyi Anettnek, Halagyi Zoltánnak, Hartdégen Ákosnak, Hartdégen Józsefnek, Jezsó Pálnak, Mautner Jánosnak, Mosonyiné Hofer Szonjának, Pillmann Andreának, Pillmann Jánosnak, Pillmann Klárának, Schalkhammer Ferencnek, Tar Józsefnek és Tóth Lászlónak.

A BOLDOG HÁZÉPÍTŐ

Egy nagyon szikár kinézetű ember tűnt fel 2002 őszén, egy megújulásra készülő háznál az Arany János utcában. Nagy érdeklődéssel figyelte a kőműves brigád tevékenységét, amint bontottak, majd építettek. Egy alkalommal megkérdeztem a visszatérő látogatótól, hogy minek köszönhető tartós érdeklődése. A válaszból azonnal kitudt, hogy nem csupán a kíváncsiság vezérli, hiszen ebben a házban lakott legidősebb testvére Eigner Anna, akit mindenki Náni néniként emleget. Másrészt szakmailag is érintett, több évtizedes kőműves múltja révén.

Majd tíz évvel később, Schalkhammer Feri bácsi társaságában bandukoltunk a havas úton az Erdősor utcában, a 17. számnál található takaros házig. A házigazdák nagyon szívélyesen tessékelték beljebb és mindjárt nekünk tessze az a kérdés, hogy töményt, vagy bort iszunk. A bor mellett maradtunk. Aztán bemelegítésként visszaemlékeztünk az egy évtizeddel korábbi találkozási, majd tovább haladtunk az időben visszafelé, egészen 1926-ig.

József június 10-én, az Eigner család ötödik, legkisebb gyermekeként született. A népiskola VI. osztályát, Molnár János tanítványaként, kitűnő eredménnyel végezte el 1938-ban, majd még három évet tanult a gazdasági népiskola továbbképző osztályában. 1943-ban elvesztette édesanyját, Mózer Annát. Nehéz éveket hozott a háború, a 18 évesen besorozott ifjúnak. Az ellátóknál a pékségben dolgozott és német tolmács is volt. Hadifogolyként Kijevben hét éven át takarította a háború romjait és építette újjá a gyárat, a házakat. Mindent olyan silány táplálékból tette, hogy ha zaérkezéskor testsúlya alig haladta meg a félszáz kilogrammot.

A 25 éves fiatal ember hazatérése után kitanulta a kőműves szakmát. Rövid udvarlást követően megkérte a 19 éves Rézike kezét édesanyjától, Melcher Katalintól, akitől a boldogító igen kimondásában minden biztonnyal sokat nyomott a latba József „ernyedetlen” szorgalma, amiről még bizonyítványa is van Molnár tanító aláírásával.

Hellmayer Teréz 1942-ben elvesztette édesapját, ami még nagyobb szegénységbe taszította a családot. Volt ugyan 10 hold földjük, de a 9 éves kislány és a 11 éves

Mihály bátyja kevésnek bizonyult, hogy édesanyjukkal hárman megműveljék a földet. Tehenük tejéből Tatabányán tudtak egy kis pénzt csinálni, de azt rögtön vitték a kórházba édesapjuk ellátására. Így aztán Rézike házasságának megkötéséig szinte nem is látott pénzt. Pénz hiányában a szalmatetős Hellmayer házat nem tudták javíttatni. Kati néni a szobában mindig oda húzogatta az ágyakat, ahol nem ázott be a tető.

Az egész életre szóló házasság 1952. március 30-án megkötötték. Az első öt évben a Hellmayer ház volt a fiatalok otthona. Az új fészek, ahol ma is laknak, már József kőműves műve. Miután a munkája a Komáromi Építőipari Vállalathoz, majd a Környei Kombináthoz kötötte napközben, csak esténként és hétvégén végezhetett a szabadon választott gyakorlatokat. És ez így ment nem csak a saját ház felépítésénél, hanem minden más esetben is, amikor hívták. Mert bizony mindig hívták, mindig volt feladat. Hol házépítés, hol felújítás, hol meg kisebb- nagyobb javítások. Így aztán Várgesztesen szinte minden ház magán viseli Eigner József, a kőműves keze nyomát.

Rézike bizony alig látta Józsefet otthon, így minden otthoni feladat neki jutott. Nevelte az 1952-es születésű Eszterkét és a három évvel később érkező Jánost. Szorgalmasan végezte a házon belüli és házon kívüli munkákat. Aranyat érő szorgalma már az iskolában is megmutatkozott, hiszen 1947-ben szintiszta kitűnő eredménnyel végezte el a katolikus népiskola hetedik osztályát. A gyermekkor szegénysége megtanította a szigorú gazdálkodásra. Szavai szerint: „Egy fillér se ment félre.” Két mérhetetlenül szorgalmas ember csak így tudta önerőből megépíteni a családi fészket. Amint Eszterke elvégezte a nyolcadikát, a Teri nénivé érett asszony elkötelezte magát az Erdőgazdasággal, ahol 20 éven át dolgozott.

Óhatatlanul felmerül a kérdés, hogy az emberi szervezet miként tudja elviselni évtizedeken át a megpróbáltatásokat? Józsi bácsi télen-, nyáron, kerékpáron járt

Oroszlányba, olykor méteres hóban, szakadó esőben. A munkahelyén még János születésekor, Karácsony másnapján is kellett dolgozni. Teri néni fizikumát, idegeit az otthoni helytállás kíméletlen követelménye viselte meg. A kérdésre a válasz igen egyszerűnek tűnik: „Mindig összetartás volt!”

Az összetartásból sarjadt és gyarapodott a család. Eszter a tanítói, tanári pályát választotta. Gyermekei Aliz és Judit, és ma már három unoka, Péter, Norbert és Sára boldog nagymamája. Esztergomban él, de szülőfalujához köti családját, a sok-sok emlék, érzelm. János az átalakított Hellmayer házban lakik. Esztergályosnak tanult, de néhány év után az autóbusz volánja mögé ült. Ma is gépkocsit vezet egy tatabányai cégnél. Gyermekai: Karolina, Zsolt és Balázs. Koller Matild élettársa jó voltából a családba iratkozott még Dávid. János nem maradt le nővérétől három unokájával, Zalánnal, Bálinttal és Erikával.

Mire emlékszik legszívesebben vissza az alig három hónap múlva hatvan éve együtt élő házaspár? Teri néni szerelmes volt, és mindig boldog. Voltak nehézségek, de mindent áthidalta az összetartás. Józsi bácsi megerősítette, kedvesen mosolyogva: „Boldogok voltunk!”

Mire a legbüszkébbek? Józsi bácsi egy kis gondolkodás után, nagyon határozottan válaszolt: „Hogy építettem, hogy mindenkinek tudtam építeni!” Teri néni a családjára a legbüszkébb: két gyerek, hat unoka, hat dédunoka. „Ma már huszonketten vagyunk!”, mondja mérhetetlen büszkeséggel.

Nagy év volt 2002, amikor megünnepelték az ötvenedik házassági évfordulót, amikor Aliz frigyre lépett Petró Gáborral, Karolina meg Szolga Róberttel. Azt kívánjuk az Eigner-Hellmayer házaspárnak, 2012 is legyen nagy év a 60. házassági évfordulóval. Az ünnepi évet tegye még emlékezetesebbé a két unoka 10. házassági évfordulója.

Lejegyezte, a Hagyományörző Nyugdíjas Klub megbízásából, Dr. Tar József 2012. január 19-én.

Az elhurcoltakra emlékeztek

Hatvanhat várgesztesit hurcoltak el az orosz katonák 67 évvel ezelőtt, amikor 1945. január 6-án a Vértesben megbúvó kis faluba érkeztek, s összeszedték a 15-55 év közötti férfiakat, hogy – ahogyan mondták – háromnapos „malenkij robot”-ra, azaz kényszermunkára vigyék őket.

A három nappól aztán hetek, hónapok lettek, hiszen útjuk első állomásaként Bajára gyalogoltak tizenkét nap alatt, majd vonatra rakták az ember-transzportot és Temesvárra hurcolták, így kiváltva a hadifoglyokat. Közülük tizenegyen sohasem térek vissza.

Mint minden évben, idén is erre emlékeztek a település lakói január 8-án, akik a szentmisét követően a világháborús emlékműnél rótták le kegyeletüket. Az eseményen felszólalt Menoni Gabriella polgármester és Pillmann József, a kisebbségi önkormányzat elnöke, aki emlékeztetett arra: Szinte minden helyi családot érintett a férfiak munkatáborba kényszerítése, ami nemcsak a falut érintette, hanem súlyos tragédiája volt a magyarországi német nemzetiségnek.

A több mint nyolcvan jelenlévő megemlékezett az I. Világháború kilenc, és a II. világháború tizenkét helyi áldozatáról is, akikkel kapcsolatban dr. Kis József világi lelképásztori munkatárs arra hívta fel a figyelmet, hogy a tiszteletükre emelt emlékmű azt üzeni az utókornak, hogy az akkori szenvedés sohasem történhet meg még egyszer.

dr. Kis József Assisi Szent Ferencet idézte:

„Uram!
Tégy engem a Te békéd eszközévé,
Hogy ahol gyűlölet van, oda szeretetet vigyek,
Ahol sérelem, oda megbocsájtást,
Ahol széthúzás, oda egyetértést,
Ahol tévedés, oda igazságot,
Ahol kétség, oda hitet,
Ahol kétségbeesés, oda reményt,
Ahol sötétség, oda világosságot,
Ahol szomorúság, oda örömet.
Hogy ne vigaszt keressek,

Hanem vigasztaljak,
Hogy ne megértést keressek,
Hanem másokat értsek meg,
Hogy ne engem szeressenek,
Hanem szeretetet nyújtsak.
Mert amikor adunk, akkor kapunk,
mikor megbocsájtunk, nyerünk bocsánatot,
mikor meghalunk, születünk meg az örökkévalóságra! Ámen.”
Az áldozatok előtti tisztelgést az önkormányzatok és a nyugdíjas klub koszorúzása zárta, majd a jelenlévők helyezték el a kegyelet mécseseit az emlékmű talapzatánál.

Egyeztettek a civilek

Egyeztetésre ültek egy asztalhoz a falu képviselő-testületének tagjai és a helyi civil szervezetek képviselői, hogy együtt vitassák meg Várgesztes önkormányzat szerveződésközösségeinek működési feltételeit, illetve az ez évi támogatási irányelveket.

A megbeszélésen elsőként Kluber János alpolgármester tartott rövid összefoglalót a 13 civil szervezet történetéről, az önkormányzat céljairól és a szervezetek támogatásának idejéről.

A következő két hétben a közösségek adatszolgáltatását követően elkészül az adatbázis, mely tartalmazza a szervezeteknek nyújtott költségvetési támogatás mellett annak felhasználási céljait is, majd ezt követően határozza meg a képviselő-testület a 2012-es keretösszeget. A támogatási források felosztásában a civilek képviselői részt vesznek, felhasználva az elmúlt év bázis adatait. Az ülésen kialakították a falubusz használatának rendjét is, ami eddig szabályozatlan volt.

A jelenlévők az összefogás fontosságát hangsúlyozó, konstruktív, a megoldási lehetőségeket szem előtt tartó megbeszéléséről összefoglaló készül, amit - elkészülte után - a falu weboldalán is olvashat.

Február elsejétől emelkedik Várgesztesen az étkezés térítési díja, miután a környei önkormányzat átlagosan majdnem 7%-kal növelte az árakat. A döntés a testületi ülésen született meg, ahol az is elhangzott, hogy nyáron több szolgáltatótól is ajánlatot kell kérni, mivel szeretnének tájékozódni, nem lehetne-e kedvezőbb díjtételű az étkeztetés.

Várgesztesen 2008 januárja óta változatlanok voltak a díjak, annak ellenére, hogy a környékek minden évben megemelték azt. Így az önkormányzatnak például 2010-ben 2,5 tavaly pedig majdnem 1,8 millió forinttal kellett hozzájárulnia a helyiek étkeztetéséhez.

Mivel úgy határoztak a képviselők, hogy a Környe által alkalmazott összegeket nem kívánják teljes egészében áthárítani az

amúgy is túlterhelt családokra, várhatóan az idei évben is közel 1,8 milliós kiadást jelent a falu költségvetésében ez a tétel. Az óvodások napi háromszori étkezéséért például 624 forintot fizet a várgesztesi önkormányzat Környének, míg 430 forintot szed be februártól, a felnőttek esetében a teljes összeget kell kifizetni.

Az iskolások díja 515 forintra emelkedik, a felnőttek, közalkalmazottaké 650 forintra, a csak reggeliző óvodásoké 100 forintra.

A szociális törvény alapján 50% kedvezményben részesülnek a nagycsaládosok gyermekei és a tartósan beteg gyerekek, a képviselő-testület határozata alapján két család kiskorú gyermekei és egy idős néni pedig ingyen étkezhet Várgesztesen.

Megújult: www.vargesztes.hu